

SCÉNÁŘ – paní JIŘINA SMUTNÁ

Berenika: 00:00:00 – 00:00:18

Paní Smutná u nás ve škole pracuje jako asistentka. Chtěla už od malička pracovat s dětmi v mateřské nebo základní škole. Ale psal se rok 1977 a po ukončení vyšší pedagogické školy nastoupila na umístěnku do svého prvního zaměstnání – do dětského domova v Jarní ulici v Karlových Varech, kde pracovala s dětmi od 3 – 8 let

Mila: 00:00:18 – 00:00:23

V dětském domově to fungovalo jako v mateřské škole, děti tu měly přes den stejný režim.

Paní Smutná (nahrávka) 00:00:23 – 00:00:40

Děti spaly na lehárnách tak přibližně po osmi, svůj vlastní pokoj neměly ani svůj osobní nějaký prostor. Měly společnou jídelnu, hernu, ale svůj prostor neměly.

Kristýna: 00:00:40 – 00:00:43

Některé děti měly štěstí a mohly poznat i něco jiného.

Paní Smutná (nahrávka) 00:00:44 – 00:00:54

Některé děti si brali rodiče na víkendy, a dokonce paní učitelky i paní vychovatelky měly dovoleno si některé z dětí vzít na víkend.

Kristýna: 00:00:54 – 00:00:59

Nikdo jim děti nepřirazoval. Paní asistentka se sblížila s holčičkou, která se jmenovala Zuzanka.

Paní Smutná (nahrávka) 00:01:00 – 00:01:23

Já jsem si brala holčičku romského původu, která se jmenovala Zuzanka. Brala jsem si jí domů a v té době já jsem byla svobodná, žila jsem s rodiči, takže ona měla takový pocit pěkné rodiny, moc se jí to líbilo, ale z druhé strany si myslím, že jí to mohlo být i trochu líto, že to není napořád.

Mila: 00:01:23 – 00:01:24

A jak takový víkend probíhal?

Paní Smutná (nahrávka) 00:01:25 – 00:01:44

Měli jsme úplně běžný víkend, pomohla mi dělat snídani, šly jsme do lesa na procházku, a protože naše rodina měla auto, tehdy embéčko, tak jsme ji vzali na výlet a dělali běžné věci a Zuzance to rozšířilo obzory.

Kristýna: 00:01:45 – 00:01:52

Paní Smutná se Zuzankou strávila šest víkendu, protože Zuzanka také chodila do své rodiny a paní asistentka pracovala v dětském domově jenom jeden rok.

Paní Smutná (nahrávka) 00:01:52 – 00:02:36

Tak když jsem nastoupila v létě, tak jsem měla velké očekávání, chtěla jsem hned všechny objímat a přivítání bylo takové, že po mě začaly házet rýží a židlema, nevěděly, kdo jsem, byly to děti narušené a teprve když mně tedy říkala paní ředitelka, že si je nesmím připustit k tělu, tak ti děti potom začaly poslouchat. Bylo to velice smutné, já jsem zhubla za rok deset kilo, a potom jsem teda požádala, jestli by mi nepřeložili na mateřskou školu, protože jsem, moje povaha se s tím prostě nedokázala ztotožnit ani sloučit.

Maruška: 00:02:36 – 00:02:51

Po odchodu z dětského domova vystudovala paní Smutná pedagogickou fakultu a učila na různých základních školách v Karlových Varech. A dokonce i teď, již v důchodu, ve škole pořád pracuje, momentálně jako asistentka a také vyučuje ukrajinské děti češtinu.